

Svatá Hora

2

2012

ročník
XLIX

Pozvánka na Noc kostelů • Dialog M. Zelenky a P. Šmolíka • Dobré mravy

OBSAH

Úvodník

Lásky čas? **3**

Naše pravidelné otazníky

Dialog Miroslava Zelenky
a Pavla Šmolíka **4**

Ze Svaté Hory

Svatá Hora se stane centrem festivalu **9**

Zprávy ze Svaté Hory **10**

Ohlédnutí –
– ze starých čísel časopisu **13**

Insbruck – Hry přátelství **17**

Pozvánka na Noc kostelů **18**

Spiritualita

Duchovní slovo **20**

Dobrá kniha **22**

Poutí Matice Svatohorské **23**

Informace

Listárna **24**

Exercicie, poutě, bohoslužby **25**

**Fotografie
na titulní straně
časopisu:**

Svatá Hora jarní

Fotografie v časopise:
archiv Svaté Hory

Kresby:
Pavel Verner

Časopis **Svatá Hora** • XLIX. ročník

Lásky čas?

Snad každý zná citát o měsíci máji z pera českého básníka Karla Jaromíra Erbena. Spojení jarního rašení zeleně a květů, zpívajících ptáků a přibývajícího dne s pohybem zamilovaných dvojic pod kvetoucími třešněmi se nám snad proto zdá být dnes naprosto samozřejmé.

Avšak květnové jaro díky své nezaměnitelné atmosféře bylo a je spojováno s mnoha dalšími, často pak velmi odlišnými odstíny lásky, která jako by latentně procházela těmito významy máje jako zlatá nit – nikoli ovšem formou oné jarní mladistvé zamilovanosti, ale jako posvěcující síla.

Jako síla mlčet a konat, žehnajících řekám nejen v naší zemi tajemným „tacui“, ukrytým ve výšce mostů v pěti hvězdách svatého Jana Nepomuckého, jehož svátek slavíme na konci tohoto měsíce. Jako oddaná něžnost a nezměrná šíře pokorného srdce chápající Matky, na jejíž počest v máji zdobíme květy a zpěvem nejednu kapli a s kaplemi snad i svá srdce. Jistě i proto je máj tak výrazně „mariánským“ měsícem. S kardinálem Newmanem můžeme říci, že je měsícem příslibů, nikoli naplnění – stejně jako i Maria, která je příslibem spásy.

Ať nás tedy mariánský máj vede cestou touhy po pravé Lásece, ať je nám máj pravé Lásky čas.

Pavel Šmolík

Draží bratři a sestry,

„Jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je vaše víra, ... protože jste ještě ve svých hříších“ (1 Kor 15,14.17). Těmito silnými slovy z prvního listu Korinťanům, dává svatý Pavel na srozuměnou, jak rozhodující důležitost přikládá Ježíšově vzkříšení.

V této události totiž spočívá rozuzlení problému, kladeného dramatem Kříže. Samotný kříž by nemohl křesťanskou víru vysvětlit, zůstal by tragédií, indikoval by nesmyslnost života. Velikonoční tajemství spočívá v tom, že onen Ukřižovaný „vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem“ (1 Kor 15,4), jak dosvědčuje prvokřesťanská tradice. Tady je klíč pavlovské kristologie: všechno se točí okolo tohoto těžiště (...)

Benedikt XVI. na generální audienci

Je těžké zavděčit se všem

Na počátku tohoto dialogu stála jako impulz myšlenka, že by bylo zajímavé udělat rozhovor s člověkem, který – ač on sám vůbec není vidět – svůj pohled vtiskuje našemu časopisu Svatá Hora, a nejen jemu. S člověkem, bez něhož by současný časopis vypadal zcela jinak...

M. Zelenka: Ano, a na tuto myšlenku jsem navázal s poznámkou, že rozhovor je přece jen spíš dialog než pouze kladení otázek a zaznamenávání odpovědí na ně, a tedy bychom jej mohli pojmut formou skutečného dialogu. A tak Rozhovor, tato nejvýznamnější část časopisu, by potom poprvé byla skutečným dialogem.

Pavel Šmolík

P. Šmolík: Tak. A to je důvod, proč je v tomto čísle časopisu rozhovor nazván dialogem, i když se trochu bojím, aby mé ego nezapřičinilo, že budu hovořit víc já...

M. Zelenka: Když se vrátím k tomu, o čem jste před chvílí hovořil – totiž o mé maličkosti – totéž platí i pro Vás: zatímco já, jako grafik, tvořím při sazbě formální část časopisu, tedy jeho vzhled, Vy, coby redaktor, jste tvůrcem obsahové části.

P. Šmolík: Není ale pravda, že bych při tvorbě obsahové náplně časopisu byl úplně sám, i když bychom mohli diskutovat o tom, zda větším písmenem by mělo začít slovo „úplně“ nebo „sám“. Periodika typu Zpravodajů farností nebo třeba časopisu Svatá Hora v zásadě vznikají jako dílo jediného člověka za přispění občasných externistů. Ovšem mám přesto několik velmi ochotných spolupracovníků. Zmíním třeba Marušku Hlaváčkovou, současnou vysokoškolačku a moji neúnavnou jazykovou korektorku, jejíž nepostradatelnost se projeví až ve chvíli, kdy nemůže z důvodů studijní zaneprázdněnosti některý z výtisků časopisu korigovat – jako například právě toto číslo. Náhrada se hledá jen velmi těžko.

Pohovořme však nyní o tom, jak jste se dostal k tvorbě časopisu Svatá Hora Vy.

M. Zelenka: Bylo to v roce 2005 kdy jsem se po určité době opět setkal s tehdejšími svatohorským farářem P. Stanislavem Příbylem a začali jsme na časopisu spolupracovat. To je již poměrně dlouhá doba. Naše první setkání proběhlo v době, kdy se P. Příbyl objevil na mém prvním polygrafickém pracovišti. Tehdy jsem pro něj tvořil booklet k CD s názvem Hudba v pražském arcibiskupském semináři. Od té doby se datuje naše pravidelná spolupráce. A ta trvá dodnes, byť postupem času – vlivem změn na Svaté Hoře – se těžiště spolupráce přesunulo na kontakt s Maticí

Svatohorskou. Možná, že právě nyní byste mohl pohovořit o tom, jak se z Vašeho pohledu časopis proměňoval v čase, protože lidé a události kolem něj v průběhu doby doznávají poměrně intenzivních změn...

P. Šmolík: Tyto proměny čtenáři jistě mohli sami sledovat. Já sám jsem se k časopisu dostal trochu náhodou a i poměrně pozvolna. Můj první příspěvek do časopisu vznikl tak, že jsem byl P. Příbylem – coby nastupující varhaník – požádán o rozhovor. Tehdy jsem ještě netušil, jak nesnadné je získat pro každé číslo Svaté Hory obsah této rubriky. Po několikaleté, víceméně samostatné práci, není vždy snadné najít další ochotnou osobnost, s níž by bylo možné a vhodné udělat rozhovor pro to či ono číslo časopisu. Zvlášť, když je časopis poměrně silně fixovaný k jednomu místu a tématu, kterým je mariánská úcta na Svaté Hoře. Zde bych možná měl podotknout, že zvláště číslo, které čtenář nyní drží v ruce, není dobrým příkladem této fixace: shodou okolností se nám v něm podařilo shromáždit témata zajímavá, ve většině ale ne přímo mariánská. Snad tedy čtenář odpustí...

Po rozhovoru následovalo otištění několika úvodníků, z nichž jeden se stal pramenem určitých potíží – jakési řeholnice pobouřila kritika v něm obsažená natolik, že dokonce ukončila odběr časopisu...

M. Zelenka: Asi je těžké zavděčit se všem. A navíc: Vaše texty bývají mnohdy značně kontroverzní. V čem to bylo tentokrát?

P. Šmolík: Je ve mně totiž cosi, co mě pudí k tomu ventilovat i ty své názory, které nejsou snadno stravitelné. Zavděčit se všem? To není můj styl. Zmíněný úvodník obsahoval snad příliš důraznou kritiku způsobu chování některých věřících v chrámu – nákup tiskovin a jejich čtení při bohoslužbě, diskuse nad největšími novinkami z okolí a podobně. Sestry tehdy poslaly dopis s odkazem na ne zcela související biblický citát s tím, že bych se měl nad sebou zamyslet. To jsem učinil, a své literární vášně mírním. Ovšem i z jejich strany možná mohla být reakce umírněnější. Jiné kapacity, které mne právem kritizovaly – např. jeden z teologů za hrubou nepřesnost v jednom z mých nedávných úvodníků – ke mně, co do formy jejich kritiky, byli mnohem shovívavější. Sluší se dodat, že po onom problému s kritikou řeholnic jsem byl P. Příbylem požádán, abych se dočasně odmlčel...

M. Zelenka: Jak dlouho tato přestávka trvala? Víím, že P. Příbyl vždy vítal jakýkoli vhodný příspěvek, vždyť dobrých spolupracovníků nikdy nebylo a není dost. Předpokládám, že již tehdy jste široce rozvíjel téma, za jehož častý výskyt jste též často kritizován dodnes – hudbu ve všech jejích podobách a souvislostech.

Miroslav Zelenka

P. Šmolík: Ano, samozřejmě jsem potom – po oné odmlce – napsal několik ozvěn z hudebního života na Svaté Hoře, následovaly i další úvodníky a volná zamyšlení.

M. Zelenka: Určitý zlom v této části života časopisu však nastal po odchodu P. Příbyla do Litoměřic...

P. Šmolík: Časopis se najednou ocitl ve vzduchoprázdnu. Byla založena provizorní redakční rada pod vedením P. administrátora a situaci se snažily zachránit všechny v ní zúčastněné osoby. Protože ale nikdo z nás do kuchyně časopisu před tím nenahlédl, naše snahy byly kusé. Navíc pro všechny byla práce na časopisu činností „nad plán“, nikdo jí nebyl příliš zaujat – včetně mě, musím přiznat.

Když se časem ukázalo, jak je takový přístup časopisu na škodu a byly vyvinuty i některé zničitelské snahy o jeho „ekonomičtější“ vydávání, postupně byla o péči o toto periodikum požádána Matice Svatohorská. Já jsem si v té době říkal: „Než dělat časopis napůl, tak jej raději nedělat vůbec.“ A prostou inverzí tohoto svého extrémního názoru jsem se tak stal téměř jedinou osobou, která časopis tvořila.

M. Zelenka: Ano, je zajímavé až překvapivé, jak se proměnil přístup k dílu, pokud se toto najednou stane vizitkou jeho tvůrce.

Pokud bych se však v této oblasti vrátil ještě k době P. Příbyla, rád bych vzpomněl, že on, pokud něco dělal, pak vždy s maximálním možným nasazením se snahou o ten nejlepší výsledek. A jsem velmi potěšen, že tento přístup v rámci možnosti přetrvává i nadále.

Aby dosahoval každý v rámci svých možností a možná i trochu více těch nejlepších možných výsledků není věcí tak samozřejmou, jak by se na první pohled mohlo zdát. Je totiž možné zaujmout různé pozice – já sám to často vidím u zákazníků, kteří přicházejí do tiskárny, a mnohdy musí volit mezi cenou a kvalitou. Dnes převážná část těchto voleb směřuje k příznivé ceně. Existují i extrémní případy – vezměme například novoročenky, které si dnes raději v rámci úsporu rozesíláme e-mailem. A to již považuji za projev velmi pokleslé úrovně vkusu.

P. Šmolík: Vzpomínám si, že když můj otec začal vytvářet novoročenky – pokud mohu soudit dle dochovaných exemplářů – díky svým přátelstvím s umělci produkoval tato přání pouze pro určitý úzký okruh přátel, kde součástí každého z nich byl originální grafický list...

M. Zelenka: To je samozřejmě již také extrém, ale opačný...

P. Šmolík: ...ale za to se pak jedná o přání jednoznačně osobně laděné a současně velmi oceňované.

Ohledně současné komunikace e-maily, textovými zprávami a podobně: Domnívám se, že i zde lze dosáhnout určité míry estetické úrovně. Dnes je však – řečeno poněkud s úsměškem dle Hrabala – „doba zkracování“, nikoli však jako v Postřižínách. A tak již nás snad ani nepálí fakt, že nám nezbyvá čas napsat klasický dopis – kdy jsem dostal poslední exemplář psaní v obálce? – ale není již ani dostatek

prostoru pro psaní velkých písmen v úvodu vět, teček, čárek, a jazyk se nám vyvíjí velmi nečekaným směrem, zahrnující nově množství velmi nápaditých zkratk, jako například DD (dobry den) z5 (zpět) a podobně.

Daní za rychlost a dostupnost spojení mezi lidmi libovolně od sebe fyzicky vzdálenými je také ztráta osobního aspektu této komunikace, a možná tak i osoby tímto způsobem k sobě „přiblížené“ od sebe vlastně vzdaluje.

M. Zelenka: Ve vztahu k mluvenému slovu, nebo – chceme-li – k osobnímu styku, bych rád zmínil ještě tu okolnost, že v e-mailové komunikaci nebo komunikaci pomocí SMS může dojít i k úplnému nepochopení psaného textu. Jednak tím, že ani jedna ze stran se často již příliš nezabývá jeho správnou formou, a sdělení tak deformuje, dále protože rozsah textu v SMS je velmi omezený, a tak opět zjednodušujeme a šetříme, ale také proto, že prostě toho druhého nevidíme, a chybí nám tak ta část komunikace, která stojí „za textem“, jako např. intonace hlasu.

Uvědomme si jen, jak obvykle dopadá impulzivní „rozhovor“ za použití psaného textu ve Skype nebo ICQ (programy, které dovolují oběma stranám u různých počítačů sdílet jeden „list papíru“, na němž si píšou vzkazy, pozn. red.): často než dopíšete reakci na předchozí větu vašeho protějšku, již vám na monitoru svítí zpráva zcela nesouvisejícího jiného obsahu. Ale to už jsme od časopisu hodně odbočili.

M. Zelenka: Ale on časopis je jen určitá část díla, které je ve smyslu zpravodajství a grafické práce pro Svatou Horu vykonávána.

P. Šmolík: Jistě. Máte na mysli navazující činnosti, jako například fotografování událostí, kterých na Svaté Hoře probíhá celá řada. Důvodem, kromě dokumentace dění poutního místa, je asi především to, že od dob P. Břicháčka, který stál za znovuoobením časopisu, došlo k prudkému vývoji formy časopisu. Od téměř strojopisné formy jednobarevného občasníku jsme se přes mnoho mezistupňů dostali k poměrně esteticky náročně zpracovávanému periodiku s různými grafickými efekty a především s celobarevnou obálkou, která nabízí čtenářům – jimiž jsou z velké části příznivci Svaté Hory, z nichž málokdo může toto místo navštěvovat denně – jistě zajímavý pohled do minulého i současného dění na Svaté Hoře. Mám navíc dojem, že fotografie v tomto ohledu může prokázat trvalejší službu než film. Dokáže zachytit mnoho aspektů, které pohyblivé obrázky zachytit nemohou (a samozřejmě naopak, abych byl spravedlivý).

M. Zelenka: Bezesporu. Fotografie především dokáže zachytit, zmrazit, atmosféru toho kterého okamžiku, a někdy jsou ty okamžiky samozřejmě mimořádné.

P. Šmolík: Bylo by jistě třeba podotknout, že fotografie můžeme otiskovat především proto, že je někdo pořizuje. Rozhodně tomu není tak, že bychom měli najatého fotografa a samozřejmě že z významných duchovních i kulturních akcí máme k dispozici fotografii nejednu...

M. Zelenka: Za uplynulých osm až deset let, pokud se pamatují, dění na Svaté Hoře systematicky fotografoval zejména p. Jan Traxler, Váš spolupracovník a současně

Vladimír Šlajch

P. Stanislav Příbyl

Radek Rejšek

člen Svatohorského chrámového sboru, což Vám jistě při hudebních provedeních způsobilo nejednu nesnáz: musel jste postrádat jednoho ze čtyř mužů-zpěváků. V poslední době naopak jsem, snad i proto, aby p. Traxler mohl pět, více fotografoval já.

P. Šmolík: Jak jste se vlastně k fotografování zde konkrétně dostal právě Vy?

M. Zelenka: Opět bych musel zmínit P. Přibyla. Ze zpočátku nesystematické činnosti se postupem času vyvinula pravidelná snaha z mé strany pomoci Svaté Hoře a tato snaha byla živena zejména zájmem ze strany P. Přibyla. Podařilo se tak, myslím, zachytit mnoho velmi zajímavých okamžiků, které jsou dnes již jen vzpomínkami, nicméně ve fotografiích existují stále. Z tisíců fotografií bylo nepatrné množství otištěno v časopise Svatá Hora, některé další vystaveny na internetových stránkách Svaté Hory nebo použity např. v letošním stojacím kalendáři. Pravidelně byly používány i ve všech tištěných materiálech tohoto poutního místa. Mnoho jiných snímků však nikdy nikdo neviděl, a nemám tím na mysli obrázky nepovedené...

P. Šmolík: Možná i proto bych si dovolil upozornit na zajímavý počin, totiž naši společnou snahu podkrýt alespoň z malé části tyto veřejnosti neznámé fotografie (ale nejen je) tím, že v rámci Noci kostelů vznikne malá výstava z Vašich snímků, která nabídne zájemcům několik desítek velkoformátových fotografií, a která jistě nepotrvá jen onen jediný večer.

M. Zelenka: Je to jedinečná příležitost, jak tyto snímky představit, vždyť se vlastně jedná o součást historie Svaté Hory. Ostatně poslední strana časopisu, na níž v posledních číslech otiskujeme staré fotografie, ukazuje, jak při focení mnohdy banálně vyhlížející téma – jako například průčelí Svaté Hory – může být v budoucnu velmi zajímavým dobovým svědectvím.

Podobně tomu je i s časopisem Svatá Hora, který je jakousi náhradou svatohorské kroniky, která neexistuje.

P. Šmolík: Nezbyvá tedy než doufat, že tendence číst tento časopis pouze v digitální podobě na internetových stránkách Svaté Hory, tendence, kterou zaznamenávám se stupňujícími se obavami, nezhatí naši snahu nenechat zahynout periodikum, které – byť v nákladu jen o něco málo převyšujícím tři tisíce výtisků – je, domnívám se, stále životnou součástí komunikace poutního místa s jeho příznivci.

Dialog vedli
Miroslav Zelenka
a Pavel Šmolík

Lucie Slámová

Svatá Hora se stane centrem festivalu

Od 15. června do 29. září proběhne první ročník Českoněmeckého festivalu varhanní hudby. Tento festival navazuje na poutní tradici propojení Čech a především Bavorska prostřednictvím evropské poutní cesty Via Nova. Podobně jako poutní cesta spojuje jednotlivá místa a přivádí ty, kteří po ní jdou, k cíli, je hudba univerzálním jazykem, který promlouvá ke všem, kdo jí naslouchají. O to více toto platí pro varhanní hudbu, která je neodmyslitelně spjata s jakýmkoli sakrálním prostorem.

Svatá Hora, která je jedním z cílů poutní cesty Via Nova, se stane i centrem festivalu varhanní hudby. „V oblasti vážné hudby patří dění na Svaté Hoře u Příbrami dle mého soudu k velmi inspirativním počínům současnosti. Výrazná a odvážná dramaturgie koncertů i hudebních produkcí v rámci liturgického roku poskytuje posluchačům a návštěvníkům svatohorské baziliky i vysokou kvalitu jednotlivých provedení,“ dodává Jaroslav Tůma, profesor HAMU v Praze a svatohorský titulární varhaník.

V rámci festivalu se uskuteční celkem 8 koncertů, a to v kostele sv. Kajetána v Praze, v Nerudově ulici, který je ve správě redemptoristů, na Svaté Hoře a v městech bavorského příhraničí Bodenmais, Kollnburg a Freyung. Na koncertech v Čechách vystoupí interpreti z Německa a naopak, a zazní díla jak českých, tak německých autorů. Budou předneseny skladby pro varhany. Na programu některých koncertů bude také hudba pro sbor a varhany.

Festival zahájí v pátek 15. června v pražském kostele sv. Kajetána šestnáctiletý Raphael Vogl z Freyungu, který je dvojnásobným vítězem německé varhanní soutěže „Mládež hraje“. „Již v šesti letech začal s hrou na klavír. Nyní se připravuje u Ludwiga Ruckdeschela, varhaníka Pasovského dómu,“ přiblížila Renate Liebl z kulturního oddělení Města Freyung.

V neděli 17. června o slavnosti Korunovace zazní na Svaté Hoře při hlavní mši svaté v 9 hodin Mše D dur (Lužanská) Antonína Dvořáka a tentýž den odpoledne proběhne v prostorách Korunovační kaple varhanní koncert v podání Jaroslava Tůmy. Poté se návštěvníci festivalu mohou těšit na neděli 1. července na „varhanní matiné“ v podání varhaníka z bavorského Bodenmais Karla Zechla.

Aktuální informace o dalších koncertech pořádaných v rámci festivalu naleznete na internetových stránkách Svaté Hory. Vstup na všechny koncerty je volný. Festival pořádá Matica Svatohorská a probíhá za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Česko-německého fondu budoucnosti.

Jana Hovorková

Zprávy ze Svaté Hory

- ☐ V sobotu 21. ledna jsme oslavili 107. výročí **povyšení Svatohorské svatyně** na papežskou basiliku minor.
- ☐ V sobotu 11. února odpoledne a večer proběhlo v bazilice **nahrávání Janových pašijí** Radka Rejška, které vznikly na objednávku svatohorské baziliky a již několikrát (i letos) byly provedeny při velkopátečních obřadech. Studiovou nahrávku pořídil smíšený sbor Pražští pěvci pod vedením Stanislava Mistra, recitoval Alfred Strejček. Zvukový záznam, který byl použit v rámci rozhlasového pořadu Duchovní hudba 3. března, by se v budoucnu měl stát součástí plánovaného CD.

Alfred Strejček při natáčení v bazilice

Tento den proběhly též **latinské chorální nešpory**.

- ☐ Přípravou na dobu postní byla v neděli 19. února mezi 12. a 15. hodinou **odpolední adorace**.
- ☐ Ve čtvrtek po popeleční středě 23. února v 18.00 se v refektáři kláštera konal **komorní koncert** pro cembalo a zobcové flétny. Interpretky Monika Devátá a Jitka Šlechtová nabídly publiku bohatý výběr skladeb různých stylových období, čímž přispěly k v úvodu postní doby tak potřebnému vnitřnímu zklidnění.

- ☐ Na svém **114. zasedání** dne 25. února 2012 výbor Matice Svatohorské vzal na vědomí informace o přípravách benefičního koncertu dne 15. března 2012 v 19 h v bazilice, jehož celý výtěžek bude využit na stavbu velkých varhan. Schválil další platby za práce na stavbě velkých varhan v celkové výši 212.000 Kč a návrh na odstoupení partnerů Matice a jejich propagace dle výše daru: 1) oficiální partner propagován stále za dary přes 500.000 Kč zlatý partner propagován 1 rok za dary větší než 100.000 Kč; 2) stříbrný partner propagován 1 rok za dary větší než 50.000 Kč; 3) bronzový partner propagován 1 rok za dary větší než 10.000 Kč; 4) oficiální podporovatel - výpůjčky sálů, propagace.

- ☐ V sobotu 10. března se konaly další **zpívané latinské chorální nešpory**.
- ☐ Ve čtvrtek 15. března proběhl **další z benefičních koncertů** na stavbu nových varhan ve svatohorské bazilice. Záštitu nad ním převzal Ing. Ivan Fuksa. Podrobněji na jiném místě.

- ☐ Na svém **115. zasedání** 17. března 2012 výbor Matice Svatohorské vzal na vědomí informace o úspěšném průběhu benefičního koncertu 15. března 2012 v 19 h v bazilice, jehož celý výtěžek (21.250 Kč) je určen na stavbu velkých varhan. Koncert se uskutečnil pod záštitou Ivana Fuksy, který svým darem (14.472 Kč) zároveň pokryl veškeré náklady s tímto koncertem spojené. Bez nároku na honorář účinkovali sólisté Národního divadla Alžběta Poláčková, Vratislav Kříž a Vladimír Rejlek. Koncertu se účastnilo celkem 85 platících posluchačů, články o něm vyšly nejen v regionálních a pražských, ale i celostátních médiích (např. Mladá fronta dnes).

Dále přijal informaci o grantu poskytnutém Ministerstvem kultury ve výši 9.000 Kč na česko-německý festival varhanní hudby plánovaný Maticí na rok 2012, který by se skládal z koncertů na poutní stezce - na Svaté Hoře i na české a bavorské straně Šumavy - a informaci o grantu vyhlášeném MÚ Příbram pro církev na rok 2012, který tentokrát není určen pro občanská sdružení, tudíž ani pro Matici (některé projekty nebo jejich části, kde se počítalo se spoluúčastí MÚ tedy po dohodě s protektorem Matice převezme farnost).

Přijal dopis kardinála Dominika Duky, kterým jednak přebírá záštitu nad stavbou velkých varhan a jednak jmenuje Mons. Michaela Slavíka (generálního vikáře pražské arcidiecéze) svým zástupcem na pouť Matice a výroční členskou schůzi.

Dále schválil platby varhanářské dílně a za výrobu a distribuci časopisu Svatá Hora.

- ☐ V sobotu 24. března od 9.00 se konala tradiční **postní duchovní obnova**, kterou vedl P. Vojtěch Kodet. Návštěva byla hojná. Zvukový záznam katecheze bude k dispozici na internetových stránkách Svaté Hory.
- ☐ V pondělí 26. března, o **slavnosti Zvěstování Páně**, obnovili při mši svaté v 9.00 své sliby členové Mariánské družiny. Mše svatá byla sloužena na tento úmysl.
- ☐ **Květná neděle** nabídla na Svaté Hoře věřícím opět tradiční slavnostní průvody s ratolestmi přede mší svatou v 9.00 a 11.00, tentokrát s doprovodem skromnější hudby P. J. Olejníka a zpívané pašije.
- ☐ Památka poslední večere na **Zelený čtvrtek** byla v svatohorské bazilice slavena v 17.00. Spolu s P. Josefem Michalčíkem, svatohorským administrátorem, koncebrovali ostatní přítomní otcové redemptoristé. Liturgie byla zakončena krátkou pobožností v Getsemanské zahradě.
- ☐ **Velkopátečním obřadům**, které jsme slavili - podobně jako liturgii zeleného čtvrtku - v 17.00, předcházela křížová cesta v parku, kterou vedl br. David Horáček.
- ☐ V průběhu **Bílých sobot** jsme společně s celou církví dleli u Božího hrobu. Slavení nedělní liturgie Zmrtvýchvstání bylo zahájeno sobotní viglií ve 21.00. Po obřadu žehnnání ohně a velikonoční svíce a následném průvodu do ztemnělé baziliky proběhla bohoslužba slova se sedmi starozákonními texty a epištolou, před níž zaznělo slavnostní Gloria. Letos nebyli bohužel pokřtěni žádní katechumeni.
- ☐ Na **Boží hod** velikonoční (v neděli 8. dubna) byly slouženy obvyklé mše svaté a slaveny odpolední nešpory. Při mši v 9.00 zněla v provedení Svatohorského chrámového sboru Mozartova Korunovační mše.
- ☐ **Poutníci** (únor - duben 2012):

18. 2.: Rakousko • **21. 2.:** Smečno • **28. 3.:** Biskupství českobudějovické • **11. 4.:** Regensburg, 45 osob • **13. 4.:** Amberg, 35 osob • **14. 4.:** Motorkáři; Wrocław, 20 osob • **17. 4.:** Gmünd, 55 osob • **18. 4.:** Rakousko • **20. 4.:** Slovinsko, 55 osob • **22. 4.:** Slovensko; Itálie, 30 osob

- ☐ I na **Pondělí velikonoční** byl pořádek bohoslužeb „nedělní“ s výjimkou odpoledních nešpor, na jejichž místě se uskutečnil každoroční Velikonoční koncert Svatohorského chrámového sboru. Sbor přednesl průřez drobnými skladbami pro velikonoční triduum

Z Velikonoční vigílie

a zakončil jej výběrem částí Mozartovy Korunovační mše za varhanního doprovodu regenschoriho Pavla Šmolíka.

- ☐ V sobotu 14. dubna se konaly **zpívané latinské chorální nešpory**.
- ☐ Na svém **116. zasedání** 14. dubna 2012 výbor Matice Svatohorské vzal na vědomí informace o podání žádosti o grant na stavbu varhan MÚ Příbram, schválil další platbu za stavbu varhan (traktury, positivy) ve výši 130.000 Kč a pokračoval v přípravách výroční členské schůze, která se uskuteční v sobotu 26. května 2012.

Velké varhany pro Svatou Horu

výběháno 4,763 mil. Kč • činová 10,166 mil. Kč

Maria – Vykoupená Země

Jihočeská komorní filharmonie, dirigent Petr Chromčák, rozšířený Svatohorský chrámový sbor,

Vstupenky v předprodeji ve Svatohorském poutním muzeu

Svatá Hora – korunovační kapele

Koncert pod širým nebem ve čtvrtek 21. června 2012 od 20.00 hodin
Premiéra oratoria R. Rejška a P. Beneše o Nanebevzetí P. Marie

K. Falcníková – soprán, L. Pištěčka – alt, S. Mistr – tenor, P. P. Beneš – recitace, P. Šmolík – varhany

Pohled do života a díla

P. Sigismunda Boušky O. S. B.

(Pokračování.)

Tak zcela samostatným pojetím básnickým Barabáš jest přiblížen Kristu a tím i Marii více než ostatní vykoupené lidstvo. Neboť smrt Krista, který umírá za všechny, dává Barabášovi hned na místě i život vezdejší.

Avšak básník Sigismund oslavil Barabášovým obrácením i mesiášské poslání Ježíše Krista, který se i na své kalvárské cestě — téměř v posledních chvílích svého fyzického života — smilovává nad každou kající se duší.

Legenda *Dismas* (o 7 zpěvech) jest napsána podle vidění ctihodné Anny Kateřiny Emmerichové († 1824), která »bez tíhy času, prostoru bez okovů prochází věky, s Adamem žije v ráji, s Ježíšem trpí«. (Pietas.)

Knihou krásného vzpomínání jest soubor sedmi povídek, nazvaný »Děti«. Zde beltrista Bouška se jeví jako vědec, umělec, básník, psycholog, methodik, vychovatel, slovem jako několikanásobný estét.

Březina a řada jiných staví »Děti«, tuto vzpomínkovou krásu, tento »kus vlastního života« spisovatelova, na roveň »Babičce« Boženy Němcové. Benediktin Bouška, který se tu skrývá pod jmény kněží Emiliána, Methoda, Mikuláše a Závíše, se ukazuje jako vychovatel a učitel obratný, klidný, jemný, trpělivý, shovívavý a štedrý; v jeho působitích se o něm ví, že píše písničky a tiskne čtení, že zná mnoho řečí, že koresponduje s cizinou, že má ustavičně v kapse svého svrchníku spis některého svého oblíbeného básníka z ciziny, že zpívá a hraje svatě a světské písničky, ke kterým si sám složil neb upravil texty, nápěvy a pod.

Všechny děti ve škole — i ty ubohé a slabomyslné, o kterých jejich spolužáci a spolužačky říkají, že »nic neumějí« — se těší na jeho náboženské hodiny (což jest nejlepší vysvědčení pro učitele). Neboť velebný pán vykládá hezké věci, ukazuje veliké obrazy i obrázky, které nosí a vysvětluje, kreslí na tabuli vždy, když nestačí slovo, a to rychle, co by napočítal jedna, dvě, tři, a zdařile, takže děti nedovolí, aby smazal kresbu, musí ji nechat na tabuli až do konce hodiny, vede je k pořádku a čistotě, pro osvětlení naučí je na konci hodiny nějaké svatě písničky a po případě i světské, jejíž slova pro děti sám upravil.

O jeho výtečné moderní metodě vychovávací a vyučovací, již v náboženství s tolika těžkými abstrakcemi uměl tak obratně a vtipně ukojití vzburzený zájem všech myslivých hlaviček, dětských rozumků, svědčí mezi mnoha jinými doklady, na př. vypravování o stvoření světa (hexaemeron) v povídce »Pán velebný«, nebo výklad podobenství o bohách a Lazarovi (v povídce »Herečky«), kdy jest nutno dětem, neznajícím ani obyčejných pojmů (matka, bratr, dcera, syn, manželka, vdova) vyložit »hravě a názorně bez definic a trápení« příběh napsaný velebnou a obraznou, avšak těžkou řečí biblickou, nebo událost (»Červená bluzička«), kdy školní děti vykopaly na odlehlém, opuštěném místě v ohromných závějích sněhových chodbu 12 m dlouhou.

S jakou psychologickou virtuositou, podepřenou zkušenostmi ze stříbrných dolů příbramských a prosvícenou odstrašujícími následky z podobných případů, ukázal dětem »haviřům«, jak sněhová štola, vystavěná od nich pro radost a kratochvíli, mohla být jejich hrobem, kdyby se její strop teď za předjarní oblevy na ně zřítíl, a jak opovržlivě pokoušely Pána Boha, vydávající se z rozpuštělosti v nebezpečnosti, třeba bylo jim nerozumným a nerozváživým ztajeno a neznámo.

V »Dětech« jest mnoho takových míst, která přesvědčují, že benediktinský beletrista jako učitel a vychovatel stál na ideální výši, že rozuměl dokonale dětské duši a jejím potřebám, že uměl zapůsobiti na srdce svých svěřenců a že dal jim pro celý život vybavení a směrnicе nejlepší. Jest pohádkově něžné, jak si získával i dušičky dětí, které nechodily ještě ani do školy.

Výběr těchto míst pro své veliké školské hodnoty měl by býti pojat jako vzorné ukázky do metodik a pedagogik.

Zdar celého tohoto utěšeného působení školního vyvěrá z okouzující, vroucně žhavé lásky k dětem, kterým byl otcem a matkou zároveň. Dětem byl by snesl modré s nebe. Sám o tom praví: »Páter Závíš miloval vášnivě děti. Takovou čistou, velkou svatou vášní, která neměla mezi, která jej uchvacovala a činila dětinským, že až omlazovala, proměňovala jeho bolestí zestárlý obličej, kdykoli dítě spatřil a k němu se sklonil.« — »Miloval děti podivnou, ojedinělou, věčnou láskou. Zdětiněl mezi nimi a byl sám velikým dítětem. Celým srdcem na nich visel, u nich hledal a našel klid duše, když bolest mezi velkými zvláště drsně se ho dotkla. Mezi dětmi bleskurychle okřál, změnil se, i tvář jeho zdála se nabývatí jiné podoby, tak jí vnitřní štěstí proměňovalo.«

Jeho láska k dětem, kterých nikdy tělesně netrestal, vyzářovala i z jeho různých dárek dětem. Dával jim cukroví, »dortoví«, jablka a jiné ovoce, moučníky, obrázky, hračky, cizozemské známky, památky z cest, živé kanárky a jiné. Vše to otvíralo mu květinová srdcečka jeho žactva a prosvěťovalo idylu jejich dětství.

S jakou zbožností a svatou pohotovostí vyplnil jedenáctileté umírající žačce Růžence její andělské poslední přání, aby jí zazpíval Loretánskou litanii tak, jak jí při bohoslužbách zpíval věřícím v kostele. A když na konci litanie jest v nebesích o jednu světici více, páter Method »dívá se na tvář dítěte a pozoruje, jak smrt modeluje jeho rysy. Ale zde jest to smrt svatá a požehnaná. Odlesk věčna, ba věčné slávy svítí jako aureola z líce panenského. Je to nová její podoba, podoba nadzemská, která rozkvétati bude v nebesích ustavičným patřením na Tvář Boží...«

Kolik víry, krásy a lásky jest v těchto slovech!

Katecheta a kaplan Bouška i mimo školu oslovoval děti, které všechny znal podle jména, aby se potěšil září jejich očí, aby slyšel jejich nevinný hlas, aby se nalokal čisté vůně jejich duší. Vždyť ve škole i mimo ni měl »samé hodné děti«.

Děti, tito malí lidé, ho milovaly za všechnu jeho lásku, sbíhaly se k němu jako drůbež k hospodyně s plným klínem, chytaly se jeho rukou, všechny se chtěly alespoň dotknouti a v té tlačenici a zmatku všech on nejvíce zmatený zvedal ruce a kladl je něžně na hlavy jednotlivých, laskaje je tak něžným dotykem, v němž bylo všecko jeho požehnaní, všecka láska, všecka touha a všecka jeho lidská slabost.

Jak výstižně, životně podaná situace, výmluvně úplná i bez nutkavého kresebného znázornění!

Spisovatel touž zájmovou oblastí odůvodňoval soulad kněze a učitele ve škole: »Oba milovali školu a děti; v této lásce se setkávali na téže horké půdě, proto jejich srdce stejně bila, jejich oči stejně zářily.«

Tato kniha, jediná větší beletristická práce Bouškova, pro všechnu svou ideovou krásu a jedinečnou lásku k dětem, těmto nejdražším klenotům každého národa a nejslibnějším zítřkům každé rodiny, nemohla míti jiné pojmenování než stručný, ale tak významný název »Děti«.

Tak benediktinský spisovatel nezapomněl své ryzí lásky, vyjádřené již v »Pietas«:

»Jsem dítětem, když vstoupím do školy,
a ruce dětské spínám k modlitbě,
a v srdce dětská lásku vštěpuji,
již srdce moje vždycky krvácí.«

V »Dětech« spisovatel Sigismund má i přátelsky zaměřený vztah k dospělým lidem, který se jeví v mnohotvárné úsluze pro ně: píše a skládá příležitostné verše, proslovy, poděkování (podobně činival i profesor příbramského gymnasia Rudolf Jedlička), přání »nóbl« — jak bylo žádáno — pro lidi učené a přání »sprosté«, t. j. prosté, jednoduché pro lidi obyčejné, maluje ozdoby na hlavičky dýmek, přednáší v »hubařském« spolku (úterky, kdy byly pojídány smažené »prašičky«), v uměleckém kroužku (čtvrky) atd.

Psychologická hloubka, citová jarost, opravdová ušlechtilost, výrazná povahokresba, podrobná krajinomalba (zvláště v povídce »S Pánem Bohem«), nelíčená srdečnost, světoživotopisná pravdomlupnost, lidovědná barvitost (především ve »Vánocích«), jazyková краса, vypravěčská zručnost a jemný humor budou dlouho svým líbezným ozvukem těšiti mysl čtenáře, hlavně toho, který má rád děti. Tato kniha, plná vzpomínkových krás a doporučujících znaků, nikdy nepozbude své vítězné působivosti, protože má posvěcení mnohonásobné.

V mistrných »Vánocích« (první povídka v souboru »Děti«) básník vzdává úctu Příbrami, rodičům, škole, hornickému stavu a Svaté Hoře.

Sig. Bouška, který se s takovou vroucností skláněl k dětem, »pukajícím květům« v zapadlých samotách a horských dědinách svých kaplanských a katechetských působišť (v Machově a Polici nad Metují), vylíčil v tomto obraze pohádku svého dětství v Příbrami. Tu stály jeho rodný domek (patřil babičce A. Wimmrové) i domek vystavěný jeho otcem.

Zde v Příbrami bydlil jeho otec, kterého ctil jako genia, zde trávil svůj život maminka, žena v synových očích svatá, kterou vidal jednou za rok o prázdninách nebo tehdy, když ho navštívila, a to bylo zřídka. V Příbrami, která leží mezi Březovými Horami, opravdu »březími«, plnými stříbra a jiných kovů, a mezi Svatou Horou, perlou České země, žil jeho dědeček a babička »blízko« (matčini rodiče) a dědeček a babička »daleko« (otcovi rodiče).

Babička »blízko«, Anna Wimmrová rozená Dupáková, v jejímž domku č. 207 v Dlouhé ulici se narodil 25. srpna 1867 její vnuk Ludvík (nás spisovatel, řeholním jménem Sigismund), postonávala třicet let. Seděla zpola ležíc ve své posteli a čtla »Život svatých«, knihu velkou a tlustou, jako jest truhlička.

Tato svatá kniha způsobila, že babička »blízko« snášela s trpělivou odevzdaností všechny bolesti a trudy své dlouhotrvající nemoci.

Ve znělce »Za babičkou« (Pietas) básník praví o tom:

»Již chápu, odkud v tváři tolik světla a k utrpení tolik síly vzala i tichou smrt, jas kolem rukou spjatých.«

Ludvík spravoval, sešival a slepoval jí knihu »Život svatých«, k ní chodíval se všemi svými náboženskými pochybnostmi a ona mu je vždy rozptýlila svou nejvyšší autoritou. Její manžel, »děd blízko« (horník Matěj Wimmer), zemřel, když Ludvík byl ještě dítětem.

Babička »daleko« (Marie Boušková rozená Poplová, bydlící u Hořejší Obory) byla dcerou štajgra (důlního dozorce) Antonína Popla. Čtla ráda noviny »Pokrok«, zajímala se o politiku a měla vůbec lepší vzdělání.

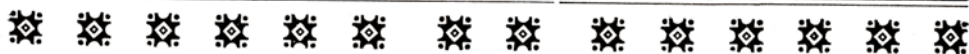
Její matka (básníková prababička) byla vychovatelkou v rodině pana de Conique, velkého boháče. Řečený, jsa velmi zbožný, koupil si v Dubenci zámek, aby byl blíže Svaté Hory.

Muž babičky »daleko«, důlní dozorce Antonín Bouška, pocházel z Kutné Hory, o které vždy vypravoval s radostným nadšením.

Ludvíkovi rodiče, tatínek Karel Bouška (* 4. 6. 1843, † 7. 3. 1907), obrštajgr (vrchní dozorce) na Anenské šachtě, a maminka Růžena rozená Wimmrová (* 2. 8. 1846, † 28. 11. 1911), byli opravdu zbožní. Matka chodívala s nejstarším Ludvíkem v adventní době denně na roráty do kostela sv. Jakuba, jehož stará, vytáhlá, černě břidlicí krytá věž tiskne ke svým bokům čtyři vížky jako děťátka zabalená v peřinkách a visící ve vzduchu.

V kostele sedávali v lavicích u oltáře Čtrnácti sv. pomocníků. Tam uprostřed velikého oltářního obrazu mezi tolika svatými upoutal Ludvíkovu pozornost obr, který nese hošíka Ježíška na ramenou. Babička »blízko« pověděla mu celý příběh o tomto obrovitém svatém Křištofu, který pro svou velikou sílu chtěl sloužit jen největšímu pánu světa. Spisovatel nezapomněl ve své básnické tvorbě na tohoto sympatického světce, patrona proti náhlé a nenadálé smrti, který vzbudil jeho zájem již v době jeho dětství, a složil o něm veršovanou legendu (1927).

Půvabnou osou idylických »Vánoc« (byly po prvé jako povídka vydány r. 1903 s kresbou »Narodil se Kristus Pán... Mikoláše Aleše) jest dychtivé očekávání blažených vánoč. »Advent jest příprava na svátky vánoční a my jsme chystali slávu jejich po celý měsíc a pracovali celou zanícenou duší. — Ó poesie svátků vánočních, co sladšího lidstvo má nad jesle a Ježíška...!« (Pokračování.)

Soutěž malých čtenářů 22. ročníku Svaté Hory

NAŠE SOUTĚŽ, 3. úkol:

Co znamenají tyto znaky, které vidáš tak často v kostele?

Na předchozích stranách druhá část pojednání o literatuře S. Bouškovi.
Soutěž malých čtenářů. Svatá Hora 1943, číslo 3.

INNSBRUCK 2012 Hry přátelství

Návštěva u redemptoristů během Zimních olympijských her mládeže

První zimní olympijské hry mládeže jsou již historií. Přesto se po letech 1964 a 1976 rakouský Innsbruck stal městem, ve kterém se již po třetí rozhořel olympijský oheň. Letos 13. až 22. ledna se do tohoto tyrolského města sjeli mladí sportovci ze všech koutů světa. Také biskup diecéze Innsbruck Manfred Scheuer popřál všem účastníkům, aby prožili hry plné přátelství a nadšení ze společného úsilí a vyzdvihl jejich „multi-faith“ (mezináboženský) charakter, protože v olympijské vesnici společně žijí sportovci všech světových náboženství.

A nejen to, tyto olympijské hry byly plné vzdělávacích programů nebo netradičních soutěží. Již v září 2011 organizátoři připravili zajímavou videosoutěž, zamýšlenou i pro návštěvníky her. Bylo potřeba předvést zimní sport v létě a zaznamenat jej na video. Náš film vznikl v okolí Svaté Hory. V této soutěži obsadili ministranti a mladí z Příbrami-Svaté Hory 3. místo.

V lednu pak mohli strávit v Innsbrucku pět dní a poznat olympijskou atmosféru, potkat sportovce ze všech koutů světa nebo se zapojit do kulturních programů, dále též poznat život v Tyrolsku a místní tradice, ale i studenty, kteří prezentovali jednotlivé zúčastněné země. Téměř na každém kroku bylo možné se potkat se sportovci nebo již dokonce olympijskými vítězi. Mezi olympioniky byli i sportovci z nám vzdálených zemí, jako lyžař Abel Tesfamariam z Filipín, který během týdne studuje na střední škole ve Švýcarsku a o víkendech trénuje, nebo jinou sjezdáčku z Peru.

V Innsbrucku nás srdečně přivítal redemptorista Andriy Rak, mohli jsme si prohlédnout řádový kostel Herz-Jesu (Srdce Ježíšova), ležící přímo v centru v Innsbrucku a také obdivovat tradiční tyrolský betlém. Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele - redemptoristé v Innsbrucku nabízí také možnost rozhovorů, pomoci, informací v projektu Gespräch Oase nebo mše svaté v chorvatštině.

Během soutěží podpořili ministranti a mladí z Příbrami české reprezentanty v alpském lyžování, krasobruslení nebo rychlobruslení. Měli možnost shlédnout i netradiční disciplíny jako dovednostní soutěže v ledním hokeji nebo štafetu v rychlobruslení. Na vlastní kůži si mohli se sportovci zatančit v rámci programu YOG DANCE nebo se projet na běžkách v okolí Mutters.

Rektor redemptoristického kláštera Janus Turek se s námi na závěr rozloučil a popřál nám šťastnou cestu domů. Vyjádřil přání, že by při nějaké příležitosti také rád navštívil Svatou Horu.

Za ministranty ze Svaté Hory Josef Hovorka

NOC KOSTELŮ

Sol 5,5

„Vy všichni jste děti světla. Nám nevládne noc ani temnota.“

I letos se svatohorská bazilika opět zúčastní Noci kostelů. Tento – jak jsem si povšiml v katolických kruzích též kritizovaný – otevřený večer chrámů má za cíl přitáhnout do kostelů ty, kteří by je jinak nenavštívili. Letošní svatohorský program se odvíjí od zkušeností předchozích ročníků, ale zařazeny budou samozřejmě nové body, zatímco jiné pravidelné akce se budou konat v jiném časovém sledu. Dovolujeme si tedy pozvat vás všechny k této již tradiční neobvyklé akci.

Program

18:00 – 18:10	Společné zvonění I. Připojujeme se ke společnému vyzvánění českých chrámů, které se účastní Noci kostelů.
18:45 – 18:55	Společné zvonění II. Začátek Noci kostelů v příbramských chrámech.
18:45 – 19:00	Schody na Svatou Horu První možný vstup na Noc kostelů na Svaté Hoře - se svícemi svatohorskými schody.
18:45 – 23:00	Otevření Pražské a Březnické brány Další možnost, jak vejít do svatohorského areálu.
18:55 – 19:00	Hrají svatohorští trubači I. Korunovační kaple. Soubor svatohorských trubačů vede J. Mestl.
19:00 – 19:10	Slavnostní zahájení Korunovační kaple. Přichází přivítá Vedoucí Svaté Hory a zástupce města Příbram.
19:10 – 19:15	Hrají svatohorští trubači II. Závěr slavnostního zahájení.
19:15 – 20:00	Výstava o historii poutního místa Letní kůr. Expozice panelů s texty a vyobrazeními, doplněná exponáty.
19:15 – 19:55	Prohlídka refektáře (barokní jídelny) s výkladem Začátek před muzeem. V refektáři výstava šatů P. Marie Svatohorské. Pro velký zájem v minulých letech, prosím, využijte pořadových lístků.
19:15 – 19:40	Zkouška gregoriánské scholy Plzeňská kaple. Přijďte nahlédnout do kuchyně scholy - malého chrámového sboru - která se v průběhu večera připraví a poté provede gregoriánské nešpory. Zpěvem se můžete zúčastnit i Vy!
19:30 – 20:15	Prohlídka ambitu s výkladem Začátek před muzeem. Prohlídka ambitu a rohových kaplí. Pro velký zájem v minulých letech, prosím, využijte pořadových lístků.
19:40 – 19:55	Prohlídka krápníkové kaple Začátek před muzeem. Pro velký zájem v minulých letech, prosím, využijte pořadových lístků.
19:40 – 19:55	Gregoriánské nešpory Plzeňská kaple. Přijďte nahlédnout do kuchyně scholy - malého chrámového sboru - která se v průběhu večera připraví a poté provede gregoriánské nešpory. Zpěvem se můžete zúčastnit i Vy!
20:00 – 20:30	Řehole, hábity a tituly Bazilika. Půlhodinka o to, proč se řeholníci odívají jinak než laici a o tom, kdo je pater, frater, monsignore atd.
20:10 – 20:25	Prohlídka krápníkové kaple
20:15 – 20:55	Prohlídka refektáře (barokní jídelny) s výkladem

Více informací o Noci kostelů naleznete na internetových stránkách www.nockostelu.cz

20:30 – 21:15	Prohlídka ambitu s výkladem
20:40 – 20:55	Prohlídka krápníkové kaple
20:40 – 20:55	Noční světelná prohlídka baziliky Bazilika. Výklad o vybavení a výzdobě interiéru chrámu v setmělé bazilice za speciálního osvětlení.
21:00 – 21:30	Koncert na jedny a dvoje varhany Bazilika. Regenschori Pavel Šmolík s manželkou představí svatohorské chórové varhany jako jeden nástroj a po rozložení zahrají společně na dvoje samostatné varhany.
21:10 – 21:25	Prohlídka krápníkové kaple
21:15 – 21:55	Prohlídka refektáře (barokní jídelny) s výkladem
21:30 – 22:15	Prohlídka ambitu s výkladem
21:40 – 21:55	Prohlídka krápníkové kaple
21:40 – 21:55	Noční světelná prohlídka baziliky
22:00 – 22:45	Noční křížová cesta v parku se svícemi v ruce Začátek před Březnickou branou. Křížovou cestu, doprovodena hudbou speciálně složenou pro tuto příležitost.
22:10 – 22:25	Prohlídka krápníkové kaple
22:15 – 22:55	Prohlídka refektáře (barokní jídelny) s výkladem
23:00 – 23:10	Požehnání Milostnou soškou P. Marie z Pražské brány Svatohorské náměstí.
23:10 – 23:20	Ohňostroj Svatohorské náměstí.
23:15 – 23:20	Společné zvonění III. Závěr Noci kostelů.

Po celý večer

Zapal svíčku v „dušičkové kapli“

Starobylý zvyk zažehnout svíci jako prosbu za blízkého živého či zemřelého.

Pro nevidomé i ostatní

Ambit. Haptický (dotykový) model Svaté Hory.

Svatohorské poutní muzeum

Celovečerní prodej knih, upomínkových předmětů, informační služba.

Expozice muzea otevřena po celý večer. Nabídka skromného občerstvení - čaj, káva, teplé svatohorské oplatky a teplá medovina.

Výstava fotografií Svaté Hory M. Zelenky

Kaple sv. Ignáce.

Vyrobte si - poutnická řemesla

U Březnické brány. Výroba mýdel, která si s sebou odnesete domů.

Řezbářství, bazar.

Pražská kaple dětem

Program pro děti: nakresli Svatou Horu, puzzle, poznej po hmatu, ad.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“ Potom je vyvedl až k Betánii, zvedl ruce a požehnal jim; a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. Oni před ním padli na kolena; potom se s velikou radostí vrátili do Jeruzaléma, byli stále v chrámě a chválili Boha. (Lk 24,46-53)

V modlitbě, kterou nás naučil náš Pán Ježíš, se modlíme: „Přijď království Tvé.“ Svoláváme milost nebe na zem. Prosíme o to, aby způsoby, které vládou v Božím království, se staly viditelné skrze nás už tady na zemi. Hledat to, co je v nebi, máme kvůli tomu, aby se to začalo uskutečňovat tady na zemi.

Jaké jsou to ty nebeské způsoby? Je to celé bohatství Ježíšova Srdce. Je to ten způsob jednání a mluvení, způsob bytí, kterým žil na zemi Ježíš Kristus. „Nové přikázání vám dávám, milujte se navzájem tak, jak jsem já miloval vás.“ Jinými slovy - máme si vzájemně přinášet lásku, která nehledá sebe. Do mezilidských vztahů máme vstupovat s pokorou Božího Syna, který nelpěl na své důstojnosti, ale pro nás a pro naši spásu se stal člověkem. Žít způsoby Božího království znamená v síle Božího Ducha odpouštět, snášet navzájem své nedokonalosti, žít štědrost srdce a svobodu od lpění na majetku, vztazích, či představách.

To všechno nás učí Duch Ježíše Krista, o kterém Ježíš řekl, že nás naučí všemu a připomene nám všechno, co řekl.

Náš Spasiteli, prosíme, dej nám svého svatého Ducha, ať naším životem přichází tvé království na naši zem. Amen.

Hledat to, co je v nebi

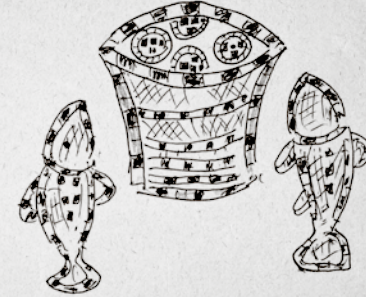

Pokoj srdce

Ježíš řekl svým apoštolům: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí! Slyšeli jste, že jsem vám řekl:

Odcházím - a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili. Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa.

Proti mně nic nezmůže. Ale svět má poznat, že miluji Otce a jedním, jak mi přikázal. - Vstaňte, pojďme odtud!“ (J 14,27-31)

Součástí harmonického života člověka je pokoj svědomí.

Lidé hledají spokojenost, moc, peníze; když nevyjde jeden vztah, jdou do druhého, a myslí si, že najdou pokoj srdce a vnitřní mír. Jsou žádosti těla, které když se naplní, spíše něco umře, než ožije. Jsou žádosti srdce, které se jenom prohlubují, protože naše srdce je nespokojené, pokud nespočine v samotném Bohu.

Ježíš mluví o pokoji srdce, který dává on. Je to pokoj pramenící z přebývání Kristova Srdce v centru našeho bytí. Tento Boží mír můžeme připodobnit hlubině oceánu, která je pokojná i tehdy, když na povrchu zuří bouře. Svatý Pavel o tomto pokoji řekl: „Jsem si jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Řím 8,37-38)

Pane Ježíši, náš Spasiteli, obdar nás, prosíme, vroucí touhou po tvé přítomnosti, ať přebýváš prostřednictvím eucharistie v našem srdci, a jsi nám životodárným chlebem pokoje. Ať životní úkol, který každý z nás máme, v trpělivosti a lásce naplníme. Amen.

Dobrá kniha

Asfa-Wossen Asserate
Dobré mravy

Nakladatelství Lidové noviny, 2012

Mezilidské vztahy jsou jistě jedním ze základních témat křesťanského životního programu, a tak mi dovoluje představit knihu, která – ač jejím tématem nejsou otázky jednoznačně duchovní – do okruhu našeho zájmu jistě patří. Je to publikace Dobré mravy etiopského prince Asfa-Wossen Asserate.

Kdo ze čtenářů by v deskách této knihy hledal vyčerpávající pojednání o etiketě, přesně postihující každý detailní pohyb člověka ve společnosti, byl by velmi překvapen. Autor – původem Afričan, studující a žijící v Evropě – své pojednání pojímá jako sociologicko – historickou studii lidského chování, zasazenou do kontextu evropské kultury, dějin a náboženství. Jednotlivé eseje, jichž je v knize obsaženo více jak dvacet, se zaměřují jak na samotnou osobu jednatelce – jsou zde charakterizováni „pán“ a „madamme“, jak je autor chápe, tak i na jednotlivé aspekty lidského chování, jako například stolování, odívání, ale též náboženství, ad. Přestože některé komentáře se mohou zdát a snad i jsou poněkud provokativní (např. motto kapitoly „Opilost“), a není nutné, abychom s nimi souzněli, autor přesto uchvacuje svým přehledem, když hned cituje feckou literaturu, jindy vtipně glosuje situaci za pomoci historek ze staré Francie či za pomoci anglického vtipu, a tak nám dovoluje lidské chování nazírat v dosud netušených souvislostech.

Jako malou ochutnávku mi dovoluje citovat následující pasáž z autorovy předmluvy: *Myšlenkou napsat úvahu o německých a evropských společenských způsobech se zabývám už delší dobu. Dokonce jsem si pořídil i krabici s lističky, na které jsem podle vzoru slavné japonské dvorní dámy Sei Šonagon například zapisoval: „Co je ošklivé.“ A co bylo podle mého mínění ošklivé? „Sahat cizím lidem do obličejů. Nechat puštěnou televizi, když přijde do místnosti návštěva. Nalévat příliš plné sklenky červeného vína. Mluvit o své váze. Nosit v náprsní kapse kapesník z těžké látky jako kravata. Dívat se. Udělovat lékařské rady: To jste nevěděl, že tolik soli škodí zdraví? V divadle se prodírat řadou zády k ostatním. Sedět u jídelního stolu svlečený do půl těla. Ptát se cizích lidí u večere: „Věříte v Boha?““*

Princ Asfa-Wossen Asserate (*1948) je poradce pro věci Afriky a Blízkého východu, politický analytik a autor německy psaných knih. Je členem etiopského císařského dvora, prasnovec posledního etiopského císaře Haile Selassie I., pravnuke císařovny Menen II. a syn posledního prezidenta Leul Ras Asserate Medhin Kassa.

Princ Asfa-Wossen chodil do německé školy v Addis Abebě, poté studoval právo, ekonomii a historii na univerzitě v Tübingenu a Cambridge. V roce 1978 mu byl udělen titul Ph.D. s vyznamenáním v etiopské historii na univerzitě ve Frankfurtu nad Mohanem. R. 1974 učinila komunistická revoluce v Etiopii jeho návrat do země předků nerealizovatelným: Jeho otec a šedesát dalších hodnostářů královské vlády bylo bez soudu popraveno a všichni členové císařské rodiny a příbuzní drženi více než deset let ve vězení. V té době Asfa-Wossen Asserate inicioval v Německu vznik

společnosti, zabývající se lidskými právy v Etiopii, tzv. Rady pro občanskou svobodu v Etiopii, a organizoval kampaň za propuštění všech politických vězňů a zadržovaných jeho rodiny. Poté, co opustil univerzitu, působil jako ředitel tiskového a informačního oddělení veletrhu v Düsseldorfu a jako novinář na volné noze. V roce 1981 se stal německým občanem. Od té doby pracuje jako konzultant ve věcech Afriky a Blízkého východu a zabývá se poradenstvím středně velkých německých podniků, pokud jde o jejich podporu exportu do těchto zemí. Jako politický analytik napsal značné množství článků a statí v německých denících a odborných publikacích. V roce 1994 založil ORBIS aethiopicus, Společnost pro zachování a podporu etiopské kultury, která pořádá vědecké kongresy s důrazem na etiopskou kulturu, historii a archeologii a vyvíjí velké úsilí přenést zájem o staré kulturní dědictví Etiopie na současnou generaci Etiopanů.

Knihu „Dobré mravy (Manieren) představil Asfa-Wossen porvé v říjnu 2003 na frankfurtském knižním veletrhu, po němž se velmi rychle stala bestsellerem. Na počátku roku 2004 vznikly pochybnosti o tom, zda ASFA Wossen Asserate napsal knihu opravdu sám. Autor však od počátku zdůrazňoval, že kniha byla vydána za vydatné pomoci jeho přítele, spisovatele Martina Mosebacha, který ji korigoval. Někteří recenzenti tuto publikaci zařadili do série, jejichž tématem je etiketa, ačkoli přísně vzato, kniha není typickým průvodcem společenského chování. Autor, který se pohybuje na mezinárodní scéně, odráží ve své publikaci sociální jevy různých národů a kultur a zasazuje své pojednání do historického kontextu. Jeho kniha Dobré mravy je tedy spíše souhrn sociologických, kulturních a historických úvah o chování Evropanů, sdružených do série esejů, i když ve většině pojednání se autorův názor na určité otázky společenského chování zřetelně odráží.

Pavel Šmolík

Pouť Matice Svatohorské

Srdečně zveme všechny členy a příznivce Matice Svatohorské na Pouť a Výroční schůzi, která se letos uskuteční v sobotu 26. května 2012 od 10 hodin na Svaté Hoře.

Program pouti Matice Svatohorské

- 1) Mše svatá v bazilice v 10.00 v bazilice
celebruje Mons. ThDr. Michael Slavík, generální vikář pražské arcidiecéze,
koncelebruje P. Josef Michalčík CSsR., Protektor Matice Svatohorské
- 2) Prezentace a aktuální informace o projektu stavby velkých varhan
v refektáři
- 3) Ocenění dárců z uplynulého období (dárci nad 50.000 Kč obdrží stříbrnou
medaili, dárci nad 10.000 Kč bronzovou medaili s motivem budoucích velkých
svatohorských varhan)
- 4) Výroční schůze Matice Svatohorské v refektáři
- 5) Následné občerstvení v prostorách svatohorské rezidence
- 6) Nevšední prohlídka Svaté Hory s průvodcem
- 7) Krátký varhanní koncert a závěrečné požehnání na cestu

Přijďte podpořit společenství přátel Svaté Hory, kteří se snaží o rozkvet tohoto poutního místa!

Listárna

Hudba na Svaté Hoře má svoji tradici

Narodil jsem se na Moravě – resp. na Hané v blízkosti krásných poutních míst jako je Svatý Kopeček, Svatý Hostýn, Křtiny nebo Dub nad Moravou, kam rádi jezdíme či chodíme na pouť. Moje maminka však pocházela z Příbrami a na Hanou se provdala. Příbrami a zejména Svaté Hoře zůstala věrná po celý život. A tak mne již jako malého chlapce brávali rodiče na pouť na Svatou Horu.

Můj starší bratr zde působil co by svatohorský ministrant a podle možností jsme jej zde navštěvovali. Snad již jako dvouletého kluka mne vždy povznášela ministrantská dechová kapela, která vítala na svatohorském náměstí procesí, a za zvuků mariánských písní provázela pak procesí po ambitech. Bohužel, v padesátých letech, kdy byli přes noc kněží odvezeni do internace a rodiče byli vyzváni, aby si okamžitě přijeli převzít své syny – ministranty, tato krásná tradice vítání procesí skončila. Neskončily však naše rodinné poutě na Svatou Horu, a tak jsme i nadále toto krásné mariánské místo pravidelně navštěvovali.

Poměrně dlouho zde ještě působil svatohorský pěvecký sbor, který jsem jako mladý hoch obdivoval. Zejména mne upoutávaly krásné tóny sborů, nesoucích se z letního kúru při bohoslužbách u Korunovačního oltáře. Bohužel i tato tradice časem zanikla a bohoslužby pak byly doprovázeny jen lidovým zpěvem s varhanním doprovodem. Tuším, že na chvíli se zabývalo na lepší časy v šedesátých letech minulého století, ale normalizace pak zase uvedla vše zpět do „původního stavu“. Více nadějí přišlo s příchodem P. Karla Břízy. Byl to výborný kněz a hudebník. Vzpomínám si, jak jsem ho díky P. Františku Líkařovi mohl navštívit v jeho pokoji, kde mi předvedl vlastnoručně postavené malé píšťalové varhany. Snad právě byl krátké, ale takřka každoroční pobyty v dětství na Svaté Hoře, ve mně zasely semínko lásky k hudbě a zejména pak ke sborovému zpěvu. Bylo pro mne velkým svátkem, když jsem mohl jako člen prostějovského sboru před více než deseti lety přijet na Svatou Horu a při mši sv. jsme zde mohli uvést mši Franze Schuberta. Bylo pro nás všechny velkou poctou, když nás po mši svaté přišel osobně pozdravit P. Břicháček a P. Karel Bříza věnoval našemu sboru originál své skladby.

Při dalších návštěvách jsem jaksi z povzdálí vnímal i příchod nového varhaníka a dnešního ředitele kúru pana Pavla Šmolíka s manželkou. S radostí, ale i s trochou obav jsem přijímal iniciativu kolem stavby nových chorových varhan a následně i další snahu o stavbu nových velkých varhan.

Velká naděje nás provázela cestou na naši předložskou říjnovou pouť na Svatou Horu. Byla tu i určitá hudební zvědavost. V rámci poutě jsme se měli možnost zúčastnit koncertu pro „jedny až čtyři varhany a regál.“ Nedokázali jsme si vůbec představit, že je možné něco takového uskutečnit! A tak podvečer o druhé říjnové neděli se pro nás stal velkým hudebním svátkem, kdy jsme ve zcela zaplněné svatohorské basilice mohli vyslechnout tento krásný a pro nás unikátní koncert. Na vlastní oči jsme mohli vidět a na vlastní uši slyšet čtyři varhany, regál (konečně jsme pochopili o jaký hudební nástroj to vlastně jde) a cembalo. Mohli jsme se osobně setkat i s mistrem varhanní hudby, svatohorským titulárním varhaníkem doc. Tůmou, uvědomili jsme si také hudební talent P. Přibyla, výborné improvizace a aranžmá skladeb svatohorského regenschoriho, jakož i jeho „pravou ruku“, manželku paní Šmolíkovou. Zkrátka velký dík a obdiv všem, kteří se na tomto koncertu podíleli. Utvrdil v nás totiž naději, že krásná hudba bude na Svaté Hoře znít i v budoucnu.

Věříme, že iniciativa Matice Svatohorské a manželů Šmolíkových jakož i celého svatohorského „týmu“ bude za čas korunována úspěchem a svatohorskou basilikou se rozezní i tóny nových velkých varhan.

*Ze srdce zdraví poutníci a ctitelé Panny Marie Svatohorské z Moravy,
Alena a Václav Adamovi a Marie Mazalové.*

Z loňských e-mailů (25. 10. 2011), kráceno a edičně upraveno

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2012

21. 5. - 25. 5.	8.00	Jsem s vámi po všechny dny • P. Anton Verbovský, CSsR	1.510 Kč
11. 6. - 15. 6.	8.00	Bůh volá různými způsoby • P. Anton Verbovský, CSsR	1.510 Kč
21. 6. - 24. 6.	13.00	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané • Mons. Aleš Opatrný	1.200 Kč
25. 6. - 29. 6.	8.00	Ježíš uzdravuje ve svátostech • P. Josef Michalčík, CSsR	1.510 Kč
16. 7. - 20. 7.	8.00	Lectio divina – Jak se modlit s Biblií • P. Angelo Scarano, SSL	1.510 Kč
23. 7. - 27. 7.	8.00	Škola modlitby • P. Angelo Scarano, SSL	1.510 Kč
26. 8. - 1. 9.	8.00	Exercicie pro kněze I. • P. Miloslav Kabrda	2.310 Kč
24. 9. - 28. 9.	8.00	Radovat se i ve stáří, aneb umění stárnout • P. Roman Janáč, CSsR	1.510 Kč
8. 10. - 12. 10.	8.00	Krása liturgie • P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1.510 Kč
19.10. - 21. 10.	13.00	Setkání pastoračních asistentů pražské arcidiecéze • P. Michal Němeček	
24.10. - 27. 10.	13.00	Exercicie pro varhaníky a chrám. hudebníky, zpěváky • P. Christian M. Pšenička, OPraem	1.200 Kč
11.11. - 17. 11.	8.00	Exercicie pro kněze II. • Mons. Aleš Opatrný	2.310 Kč
18. 11. - 24. 11.	8.00	Exercicie pro kněze III. • P. Pavel Pola, OSC	2.310 Kč
29. 11. - 2. 12.	13.00	Adventní setkání I. • P. Michal Němeček	1.200 Kč
6. 12. - 9. 12.	13.00	Adventní setkání II. • P. Anton Verbovský, CSsR	1.200 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večeri v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

19. 5.	Poutě bývalých příslušníků PTP v 10.30. Orelská pout' - tridentská liturgie u korunovačního oltáře v 11.30. Zpívané latinské chorální nešpory v 16.30.	
26. 5.	Pout' Matice Svatohorské a výroční schůze. Mše svatá v 10.00. Následuje program v refektáři kláštera.	Mons. J. Slavík
27. 5.	Seslání Ducha svatého, slavnost. Hudba při mši svaté v 17.00: skladby pro dva sbory.	SHS
31. 5.	Navštívení P. Marie, svátek. Hudba při mši v 17.00: Syruček - Missa Coronata Sacro Montana	SHS, komorní orchestr
1. 6.	Noc kostelů. Netradiční „večer otevřených chrámů“ (19.00 – 23.00). Prohlídka, koncerty, výstavy.	
7. 6.	Těla a Krve Páně, slavnost. Hudba při mši svaté v 17.00: P. Eben - mešní proprium	SHS
10. 6.	Oslava Božího Těla při mši sv. v 9.00. Hudba: J. E. Eberlin - Euch. moteta. Následuje eucharistický průvod.	SHS, SSHT
	Neposkvrněného Srdce P. Marie, památka. Sobotní mše zůstávají zachovány.	
16. 6.	Korunovace – vigilie. Vigilii zahájí latinské zpívané chorální nešpory v 18.00, následuje modlitba růžence v 19.00, večerní mše sv. v 19.30 a světelný průvod.	SHS, SSHT
	Korunovace. Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 (tichá mše sv.) a 15.30.	Mons. G. Leanza, ap. nunc.
17. 6.	Hlavní mše svatá v 9.00. Hudba: A. Dvořák - Mše D dur ad. Následuje průvod s mil. soškou. Odpolední varhanní koncert v 14.00 (tit. varh. Doc. J. Tůma). Možnost získání plnomocných odpustků.	Hudba: SHS, KSSDDV, PF, SSHT
	II. koncert cyklu „Hudba v nezvyklých souvislostech“ - večerní koncert v korunovačních kaplích v 20.00.	Jihočes. kom. filharmonie,
21. 6.	Premiérové provedení kompletního oratoria R. Rejčka a P. P. Beneše, CSsR „Maria - Vykoupená Země“, věnovaného Svaté Hoře.	spojené sbory, sólisté, řídí J. Chromčák
23. 6.	Pout' řeckokatolíků. Řeckokatolická liturgie u korunovačního oltáře v 10.00.	Mons. L. Hučko
1. 7.	Poutní mše Cyklopouti Bodenmais – Svatá Hora v 9.00. Varhanní koncert v 14.00 (K. Zechl).	
5. 7.	Sv. Cyrila a Metoděje, slavnost. Mše svatá v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00.	
14. 7.	Zpívané latinské chorální nešpory v 16.30.	
15. 7.	Nejsvětějšího Vykupitele - titulární slavnost kongregace redemptoristů.	
1. 8.	Sv. Alfonse M. de Liguori, zakladatele redemptoristů, slavnost. Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00.	
15. 8.	Nanebevzetí P. Marie, slavnost. Mše svatá v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00.	
18. 8.	Poutní slavnost – vigilie. Sobotní mše zůstávají zachovány. Vigilii zahájí latinské zpívané chorální nešpory v 18.00, následuje modlitba růžence v 19.00, večerní mše sv. v 19.30 a světelný průvod.	SHS, SSHT
19. 8.	Poutní slavnost. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 (tichá), 15.30. Hl. mše sv. v 9.00. Hudba: S. Jelínek - proprium. Celebrique Mons. V. Malý,	
	Následuje průvod s mil. soškou. Varhanní koncert v 14.00. Možnost získání plnomocných odpustků.	hudba: SHS, SSHT
27. 8.	339. výročí posvěcení baziliky, slavnost. Možnost získání plnomocných odpustků.	

SHS - Svatohorský chrámový sbor, KSSDDV - Komorní smíř. sbor Dr. V. Vepřeka, PF - Příbramská filharmonie, SSHT - Soubor svatohorských trubačů

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře**Neděle:**

Areál otevřen 6.30 - 17.00
 Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30
 Modlitba posvátného růžence v 15.00, zpívané nešpory v 16.15
 Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
 Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svaté v 7.30, 9.00, 11.00 a po nešporách v 16.15

Pondělí - sobota:

Areál otevřen 6.30 - 18.00
 Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00
 Modlitba posvátného růžence v 16.30
 Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
 Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svaté v 7.00, 9.00 a 17.00

Schody:

Svatohorské schody otevřeny 8.00 - 17.00 (v zimě jen do 15.30). Přístup z ambitu dočasně uzavřen.

Svátoť smíření:

Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli.

Svátoť křtu:

Je vhodné, aby rodiče křtěného dítěte absolvovali přípravu ve své farnosti.

Svátoť manželství:

Je třeba, aby se zájemci o tuto svátoť o ni ucházeli u faráře v místě svého bydliště.

V úterý

katechismus pro dospělé se dočasně nekoná.

Ve čtvrtek

po odpolední mši svaté půlhodinová adorace.

V pátek

mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské.

V sobotu

po mši svaté v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na <http://www.svata-hora.cz>, nebo je předat osobně v sakristii.

V sobotu

po mši svaté v 9.00 hodin setkání ministrantů. Kontakt: ministranti@svata-hora.cz.

V sobotu

přenáší mši svatou v 9.00 Radio Proglas.

3. neděle v měsíci

v 16.30 latinské zpívané chorální nešpory. Návčik v 16.00.

Jedenkrát v měsíci

v pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence.

V postní době

denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svaté májová pobožnost s katechezí.

V květnu**Úřední hodiny farního úřadu**

pondělí - pátek: 9.00 - 12.00; 13.00 - 15.30

Prodejna knih a poutního zboží, Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba

Provozuje Sacromontana, s.r.o., IČ: 27363261, DIČ: CZ27363261, odp. os. Martina Jechortová.

Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, fax: +420 318 429 934, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba Svatohorského poutního muzea a prodejny poutního zboží neděle: I. - XII.: 9.00 - 17.00

pondělí - sobota: I. - III. & XI. - XII.: 10.00 - 15.00 • IV. - V. & IX. - X.: 9.00 - 16.00 • VI. - VIII.: 9.00 - 17.00

Expozice Svatohorského poutního muzea ke zhlédnutí v rámci prohlídky zdarma. Mimo prohlídku vstupné 10 Kč.

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách muzea, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírání dobou Svatohorského poutního muzea.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Cena prohlídky 70 Kč / 50 Kč, rodinné vstupné 190 Kč, cizojazyčný výklad 100 Kč / 80 Kč, děti do 6 let zdarma.

Prohlídka s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které

následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídkový okruh Svatá Hora v čase i nad časem zahrnuje projekci filmu o Svaté Hoře v Mníšecké kapli, prohlídku stálé výstavy na letním kůru a Svatohorského poutního muzea. Vstupné 50 Kč / 30 Kč, rodinné vstupné 130 Kč.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel.: 777 127 245, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>. Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15,- Kč + poštovné). Řídí redakční rada, zodpovídá P. Anton Verbovský, CSsR. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Z koncertu cyklu „Hudba v nezvyklých souvislostech“ v refektáři

Svatohorské průčelí s iluzivními malbami